

Život
lidí,

zvířat,
rostlin,
včel

Pavel
Kolmačka

TRIADA

EDICE
DELFIN

SWAZEK
STÝ
DEWADESÁTÝ
ČTVRTÝ

PAVEL KOLMAČKA
ŽIVOT LIDÍ,
ZVÍŘAT,
ROSTLIN,
VČEL

TRIÁDA
2018

Pavel Kolmačka
Život lidí,
zvířat,
rostlin,
včel

© Pavel Kolmačka, 2018
ISBN 978-80-7474-228-6
ISBN (PDF) 978-80-7474-239-2
ISBN (ePub) 978-80-7474-240-8
ISBN (mobi) 978-80-7474-241-5

Život těla

PUMPY V PRAVIDELNÉM RYTMU

polykají, vyvrhují krev.

Plankton obeplovává útes,

hejno drobných ryb vznáší se nad propastí.

Krvinky unášené proudem řítí se úžinou,

na mělčině zpomalují a pak se rozptylují.

V ústí jeskyně polyp povlává chapadly.

Tma a ticho, hlad chobotnic.

Želvy mátožně táhnou na sever, velryby na jih.

Zdá se nám sen, mozek vysílá vlny.

Nikdo nic neví.

V PRALESNÍM ŠERU se v napajedle
zrcadlí strom cév.

Srny se sklánějí, pijí.
Zpozorní,
a vzápětí
se dávají na útěk.

Tygr jde.

KREV PĚNÍ,
bublá v šachtách,
soutěskách,
průlomech skal,
strhává stéblo,
točí s ním,
unáší mravence.
Kam jen se propadá
všechna ta voda,
ta hlína.

UCHEM JAK MOUCHA

vlétá svět

chycený ve slovech,

v tichém volání.

Jen chvíličku,

vteřinu či dvě

plachtí nad plání.

Ještě je vidět?

Ne,

už ne.

V HLUBOKÉM POHROUŽENÍ
tůně buněk:

leknín kvete,
les kolem je zamklý,
jako by tvrdě spal.

Jen v rákosí zpívá
žabí král.

MÍSTO, KDE VZNIKÁ,
vytryskává
jasný svit očí:

tma a ticho,
a jen kap, kap, kap,
jako když budík tiká.

Hlídači pramene, jsi tam?

Neodpovídá,
mlčí.

UPROSTŘED PRALESA
srdce.

Pomalovaní nazí lovci
vystupují ze tmy,
náměsíčně jdou k horké pulzující záři,
usedají v kruhu.

Tiše se ohřívají,
pečou si maso, placky,
vědí, že teď jsou v ráji.

Život ve dne v noci

ČÍŇANÉ OVLÁDLI TĚŽBU ZLATA V GHANĚ,
bez pistole však nevyházeli...

Cosi zapraskalo, hlas přijímače zmlknul.

Okno zhaslo.

Průzkumný stroj nad horizontem změnil kurz,
pilota v kokpitu uhranul bílý svit.

Měsíc, magnet náměsíčných, vyvěral,
na okamžik se přes něj mihla sova,
krystalizoval.

Měsíc fosfor vznikal.

Měsíc v přístřeší ptačího krmítka.

Měsíc pastýř, měsíc ovečka.

Měsíc zásah, zkáza, kobliha.

Měsíc louže prolitého mléka.
Měsíc se zrcadlil na mokrých listech,
ptačím zobu, lípách,
jež hnaly své šťávy
do mladých výhonků,
předávaly si zprávy
o přesunech a hrozbách,
o neslyšných pohybech
tam i tam.

Bezděčně zviřovaly vzduch
pohyby nočních novorozených.
(Jejich údiv, oslnění, pootočení hlavy!
Plovací ohýbání ruky!)
Nepostřehnutelně se děly
pohyby trávy.
Nepozorovaně probíhaly
nevyzpytatelné pohyby,
jimiž se mění ratingy a kurzy.